

Uchwała

Komisji Habilitacyjnej powołanej 7 listopada 2017 r. przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów na podstawie art. 18a ust. 5. *Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach tytule w zakresie sztuki* (Dz.U. 2016 poz. 882 i 1311 z późniejszymi zmianami)

w sprawie przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego Pana dr. Arkadiusza WAGNERA w dziedzinie nauk humanistycznych, w dyscyplinie bibliologia i informatologia.

§1

Komisja na posiedzeniu w pełnym składzie, w jawnym głosowaniu, działając zgodnie z w/w *Ustawą*, uwzględniając *Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 26 września 2016 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodzie doktorskim, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora* (Dz.U. 2016 poz. 1586 z późniejszymi zmianami), uwzględniając kryteria zawarte w *Rozporządzeniu MNiSzW z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego* (Dz.U. 2011 nr 196 poz. 1165),

pozytywnie opiniuje osiągnięcia naukowe dr. Arkadiusza WAGNERA i kieruje do Rady Wydziału Nauk Historycznych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu wnioski o nadanie mu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych, w dyscyplinie bibliologia i informatologia.

§2

Uchwała została przyjęta przez Komisję w głosowaniu jawnym. Nikt nie wstrzymał się od głosowania. Za przyjęciem uchwały oddano 7 (siedem) głosów, przeciw przyjęciu uchwały 0 (zero) głosów.

§3

Integralną częścią niniejszej uchwały jest załącznik nr 1 stanowiący jej uzasadnienie.

§4

Komisja przekazuje niniejszą uchwałę Dziekanowi Wydziału Nauk Historycznych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu

dr hab. Jacek Puchalski, prof. UW (przewodniczący)

dr hab. Wanda A. Ciszewska (sekretarz)

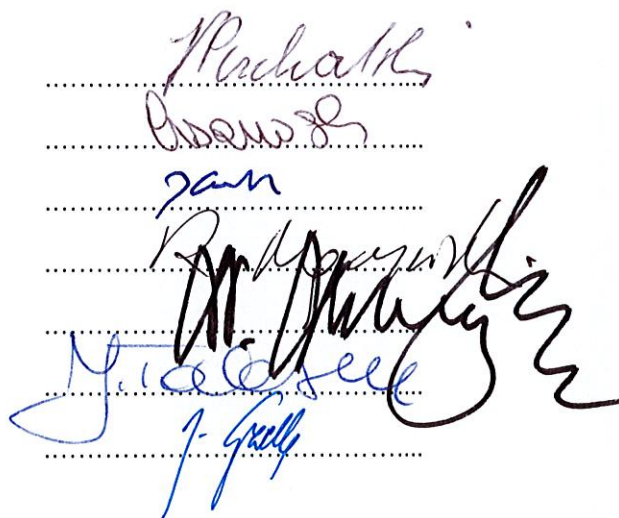
prof. dr hab. Janusz Gruchała (recenzent)

dr hab. Ryszard Mączyński, prof. UMK (recenzent)

prof. dr hab. Wiesław Wydra (recenzent)

dr hab. Jolanta Talbierska (członek)

prof. dr hab. Jacek Gzella (członek)

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Toruń, 23.03.2018

Załącznik nr 1

stanowiący uzasadnienie pozytywnej opinii wniosku o nadanie dr. Arkadiuszowi WAGNEROWI stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie *nauk humanistycznych*, w dyscyplinie *bibliologia i informatologia*

Dr Arkadiusz WAGNER (urodzony 23 lutego 1976 r.) uzyskał tytuł magistra historii sztuki w 2001 r., a w 2006 r. stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie historii sztuki na Wydziale Historycznym Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Podstawą nadania stopnia naukowego doktora była rozprawa pt.: *Warsztat rzeźbiarski Chrystiana Bernarda Schmidta na Warmii*. Od 2006 r. Habilitant jest adiunktem w Instytucie Informacji Naukowej i Bibliologii Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu.

Pracę naukowo-badawczą dr Arkadiusz WAGNER rozpoczął zatem od studiów w zakresie historii sztuki, zajmując się rzeźbą, zwłaszcza barokową, głównie na terenie Warmii i Prus Książęcych. Od w 2006 r. prowadzi zaś intensywne badania bibliologiczne, wykorzystując przy tym z powodzeniem kompetencje historyka sztuki. W efekcie ok. 83% wszystkich publikacji Habilitanta – przedstawionych przez niego w „Wykazie publikacji” – należy właśnie do dorobku bibliologii i informatologii (szczególnie w zakresie dziejów sztuki książki, księgozbiorów historycznych i kultury bibliofilskiej), a ok. 17% do historii sztuki.

Dorobek publikacyjny dr. Arkadiusza WAGNERA po uzyskaniu stopnia doktora jest niezwykle bogaty. Obejmuje bowiem: 7 książek (**sześć autorskich** i jedną współautorską; w tym jedną dwujęzyczną); 19 artykułów (w tym trzy w czasopismach zagranicznych, a cztery w języku obcym) i 5 recenzji opublikowanych w czasopismach recenzowanych wymienionych na liście „B” MNiSzW; 16 tekstów w publikacjach zbiorowych (w tym jeden w języku obcym) oraz 65 innych publikacji o różnym charakterze (w tym trzy w językach obcych), najczęściej popularnonaukowym, zamieszczonych w czasopismach, katalogach i publikacjach zbiorowych. Habilitant redagował lub współredagował też trzy publikacje zbiorowe, w tym ważny tom *Tegumentologia polska dzisiaj* (Toruń 2015). Jego dorobek uzupełniają teksty wydane przed uzyskaniem stopnia doktora: 6 artykułów (w tym jeden w języku obcym w czasopiśmie zagranicznym) w czasopismach recenzowanych wymienionych na liście „B” MNiSzW, 5 tekstów w publikacjach zbiorowych oraz 9 innych publikacji. Na ogólny dorobek publikacyjny Habilitanta składają się przede wszystkim pozycje autorskie (117) oraz współautorskie (18), wydane w języku polskim (124) i obcym (11 w językach włoskim, niemieckim, angielskim i francuskim). Łączna wartość punktacji MNiSzW za publikacje wynosi 380 pkt, w tym po doktoracie 350, przed doktoratem 30 pkt. Dorobek

Habilitanta uzupełnia: 27 referatów wygłoszonych na konferencjach krajowych i zagranicznych oraz kierowanie i udział w dwóch projektach badawczych, w tym udział w projekcie finansowanym przez Narodowy Program Rozwoju Humanistyki. Warto również dodać, że Habilitant odbył sześć staży w zagranicznych ośrodkach naukowych. Recenzenci i pozostali członkowie Komisji zgodnie bardzo wysoko ocenili dorobek dr. Arkadiusza WAGNERA. Jest on bowiem efektem realizacji „imponującego rozmachem i zakresem” (prof. Janusz S. Gruchała) autorskiego programu badawczego w zakresie studiów historycznych nad sztuką książki i kulturą bibliofilską. Należy go uznać bez wątpliwości za wartościowy i oryginalny, unikalny na gruncie polskim, cechujący się wysokim poziomem, dojrzałością metodologiczną i nienagannym warsztatem badawczym (prof. Wiesław Wydra), dzięki czemu Habilitant zdobył sobie uznanie w środowisku naukowym stając się dlań „wytrawnym znawcą i najwyższym autorytetem” (dr hab. Ryszard Mączyński) w tym zakresie. Dowodzą tego również ekspertyzy wykonane przez Habilitanta dla instytucji krajowych i zagranicznych, członkostwo w jury konkursowych, współpraca recenzyjna z redakcjami czasopism naukowych oraz z MNiSzW.

Równie wysoką ocenę Komisji zyskały osiągnięcia dydaktyczne (także popularyzatorskie) dr. Arkadiusza WAGNERA, obejmujące m.in. wypromowanie kilkunastu licencjuszy oraz podjęcie opieki naukowej nad doktorantką – Habilitant ma „wybitne predyspozycje do pełnienia funkcji nauczyciela akademickiego” (dr hab. Ryszard Mączyński).

Na uznanie zasługuje także działalność organizacyjna dr. Arkadiusza WAGNERA, w tym udział w pracach: komitetów organizacyjnych dwóch ogólnopolskich konferencji naukowych, Arbeitskreis für die Erfassung, Erschließung und Erhaltung Historischer Bucheinbände (AEB) przy Staatsbibliothek zu Berlin; Komitetu Redakcyjnego „Roczników Bibliotecznych” oraz w działalności pięciu towarzystwach naukowych.

Za swoje prace dr. Arkadiusz WAGNER otrzymał w latach 2004–2017 cztery nagrody i wyróżnienia.

W swojej dokumentacji Habilitant nie wymienia (siłą rzeczy) I Nagrody przyznanej 15 grudnia 2017 r. w Konkursie „Studiów Źródłoznawczych” im. Profesora Stefana Krzysztofa Kuczyńskiego za rozprawę *Superekslibris polski. Studium o kulturze bibliofilskiej i sztuce od średniowiecza do połowy XVII wieku* (Toruń 2016), wskazaną przez dr. Arkadiusza WAGNERA we wniosku z dnia 30 sierpnia 2017 r. jako „osiągnięcie naukowe”. Książka ta została również bardzo wysoko oceniona przez recenzentów w postępowaniu habilitacyjnym. Prof. Wiesław Wydra stwierdził mianowicie, że studium to „jest niezmiernym

przedsięwzięciem, stanowiącym podsumowanie [...] prawie dwudziestoletnich badań” Habilitanta, wypełniającym „ogromną lukę w wiedzy o superekslibrisie w Polsce od średniowiecza aż po czasy najazdu szwedzkiego w XVII w.” i co szczególnie istotne jest „bezsprzecznie pierwszą w polskiej bibliologii i historii sztuki (bo i tę wartość książki należy podkreślić) próbą wnikliwej monografii dziejów superekslibrisu” na ziemiach pierwszej Rzeczypospolitej. Jak podkreślił recenzent choć do zbadania jest jeszcze wiele księgozbiorów w Polsce, to w postaci studium Habilitanta otrzymaliśmy „solidny szkielet i wskazania, jak dalej prowadzić badania”. Prof. Janusz S. Gruchała stwierdził natomiast, że rozprawa dr. Arkadiusza WAGNERA stanowi „podstawowe wyposażenie historyka dawnej książki. Znamcom opraw przychodzi na myśl określenie «monumentum», używane w superekslibrisach kolekcjonerów XVI-wiecznych”. Z kolei dr hab. Ryszard Mączyński podkreślił, że książka Habilitanta „to praca dojrzała, w sposobie ujęcia nowatorska, odznaczająca się naukową sumiennością, wyważeniem wyrażanych sądów, stanowiąca owoc intensywnych badań”.

Naturalnie, w recenzjach pojawiły się także, pojedyncze uwagi krytyczne. Prof. Janusz S. Gruchała zauważa brak w dziele dr. Arkadiusza WAGNERA szczegółowej eksplikacji, iż niektóre stwierdzenia Habilitanta „oparte są na hipotezach, a stan rejestracji opraw nie pozwala tych przypuszczeń zweryfikować”, usprawiedliwiając to jednak koniecznością wynikającą z podręcznikowego ujęcia problematyki. Dr hab. Ryszard Mączyński zwrócił natomiast uwagę na „manierę” stosowania literowych skrótów w tekście głównym rozprawy, zwłaszcza skrótów nazw zbiorów, nieco utrudniających jej odbiór.

Nie mniej jednak uwagi te nie zmieniają pozytywnej opinii recenzentów na temat wartości rozprawy i całego dorobku Habilitanta, podtrzymanej przez nich w trakcie dyskusji na forum Komisji.

Pozostali członkowie Komisji Habilitacyjnej podzielili pozytywną opinię recenzentów w odniesieniu do wartości „osiągnięcia naukowego” *Superekslibris polski. Studium o kulturze bibliofilskiej i sztuce od średniowiecza do połowy XVII wieku*, jak i pozostałego dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego dr. Arkadiusza WAGNERA. W swojej opinii dr hab. Jacek Puchalski uznał jego książkę i pozostałe prace naukowo-badawcze za „bardzo ważny wkład do dorobku polskiej bibliologii, zwłaszcza oprowoznawstwa (tegumentologii) – dając podstawę jego dalszego rozwoju”. Dr hab. Wanda A. Ciszewska podkreśliła, że rozprawa dr. Arkadiusza WAGNERA stanowi „istotny wkład Habilitanta w poszerzenie wiedzy o dziejach polskiej sztuki książki, a w szczególności o oznaczaniu własności ksiąg na ziemiach Korony i Wielkiego Księstwa Litewskiego od średniowiecza do potopu

szwedzkiego”. Zwróciła też uwagę na obszerność i zróżnicowanie tematyczne jego dorobku publikatorskiego: zagadnienia z zakresu badań proveniencyjnych (supereklibrisy, ekslibrisy oraz inne formy oznaczeń własności książek od średniowiecza do XXI w.); intrologatorstwa polskiego i europejskiego; historii bibliotek i księgozbiorów prywatnych w Polsce i Europie; drukarstwa, grafiki książkowej i kartografii; rękopisoznawstwa i metodologii bibliologii oraz podkreśliła wagę osiągnięć dydaktycznych i wystąpień Habilitanta na licznych konferencjach krajowych i zagranicznych. Prof. dr hab. Jacek Gzella oceniając rozprawę habilitacyjną dr. Arkadiusza WAGNERA, która w jego opinii stanowi „oryginalne ujęcie problematyki, [...] wnosi szereg nowych ustaleń istotnych dla badaczy zajmujących się historią sztuki, czy bibliologią, [...] świadczy o dojrzałości naukowej jej autora”, przy opinii na temat pozostałego dorobku Habilitanta zwrócił uwagę na to, że: „znaczna część publikacji określanych przez kandydata do kolejnego stopnia naukowego jako popularnonaukowe, ukazała się w wydawnictwach naukowych na terenie Niemiec i Francji, a więc w krajach gdzie nie obowiązują polskie, punktowe zasady przyjęte dla oceny dorobku naukowego”. Profesor J. Gzella równie wysoko ocenił udział dr. Arkadiusza WAGNERA w różnego rodzaju projektach badawczych jego działalność ekspercką i aktywność na forum krajowym i międzynarodowym oraz bardzo wysoki poziom jego zajęć dydaktycznych. Dr hab. Jolanta Talbierska stwierdziła zaś, że niezależnie od swoich krytycznych uwag odnośnie formy polemiki stosowanej przez dr. Arkadiusza WAGNERA w dyskursie naukowym, jego dotychczasowy dorobek i przedłożona przez Niego rozprawa habilitacyjna „stanowią ważny element wzbogacający polską humanistykę, a zarazem dowodzą Jego kwalifikacji naukowej: rozległej wiedzy, opanowania metody badawczej oraz dojrzałości i samodzielności badawczej”.

Podsumowując, jednogłośnie uznano, co potwierdził wynik głosowania Komisji, że pojedyncze uwagi krytyczne podniesione w recenzjach i podczas dyskusji mają charakter drugorzędny i nie mają wpływu na bardzo wysoką ocenę dorobku Habilitanta, który w zupełności wystarcza do nadania mu stopnia doktora habilitowanego nauk humanistycznych w zakresie bibliologii i informatologii.

Biorąc powyższe pod uwagę, Komisja jednogłośnie w głosowaniu jawnym podjęła decyzję, że przedstawione najważniejsze „osiągnięcie naukowe” oraz pozostały dorobek naukowy, dydaktyczny i organizacyjny dr. Arkadiusza WAGNERA spełniają wymagania określone w artykule 16 *Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki* (z późniejszymi zmianami) i pozytywnie

opiniuje wniosek o nadanie dr. Arkadiuszowi WAGNEROWI stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie *nauk humanistycznych*, w dyscyplinie *bibliologia i informatologia*.

dr hab. Jacek Puchalski, prof. UW (przewodniczący)

dr hab. Wanda A. Ciszewska (sekretarz)

prof. dr hab. Janusz Gruchała (recenzent)

dr hab. Ryszard Mączyński, prof. UMK (recenzent)

prof. dr hab. Wiesław Wydra (recenzent)

dr hab. Jolanta Talbierska (członek)

prof. dr hab. Jacek Gzella (członek)

Puchalski
Ciszewska
Gruchała
Mączyński
Wydra
Talbierska
Gzella

Toruń, 23.03.2018